

יומדים ומתקדמים בעמותת נגבה

הדבורה והיונה — מתוך ספור לכל יום הוצאת עופרים

דבורה קטנה וזהובה, שעפה בין פרחי הצוף ליד הנחל, פגשה ביונה צחה, לבנה כשלג. מצאה היונה היפהפיה חן בעיני הדבורה, וגם היונה הסתכלה בהערצה על הדבורה הקטנה והחרוצה. כך נרקמו בין השתיים יחסים מיוחדים של ידידות, אף כי לא הבינו זו את שפתה של זו, ולא יכלו להחליף ביניהן שום מילה. עפה לה הדבורה בין הפרחים והיונה ישבה והסתכלה עליה. פתאום שמעה היונה קול זמזום מבוהל. היתה זו הדבורה שנפלה אל מי הנחל. זנקה היונה מן העץ, נטלה במקורה עלה רחב, והשיטה אותו בזהירות אל היונה המפרפרת. נאחזה הדבורה בעלה והיונה, במשק כנפיים עדין, גרמה לרוח קלה שהשיטה את העלה ואת הדבורה הרטובה שעליו, אל שפת הנחל. הדבורה שנצלה, חגה בזמזום של תודה מעל מצילתה, והיונה היתה מאושרת על שהצליחה לעזור לידידתה. בצהריים התישבה לה היונה על ענף העץ, טמנה ראשה מתחת לכנפה ונרדמה. פתאום הגיע איש אל שפת הנחל. הביט מסביב וגילה את היונה היפהפיה על העץ. חיך האיש בשמחה, פתח את תיקו והוציא ממנו חוטים דקים, רשת וצלחת קטנה עם זרעונים. ראתה אותו הדבורה והבינה שהאיש מכין מלכודת ליונה. זמזמה הדבורה זמזומי אזהרה, נפנפה בכנפיה הקטנות, נסתה לצעוק בשפת הדבורים. אבל היונה לא שמעה ולא התעוררה משנתה. "אני מוכרחה להציל אותה! מה אעשה?" חשבה הדבורה. פתאום היא החליטה.... במהירות היא טסה אל האיש, שהיה עסוק בקשרים האחרונים של המלכודת, ועקצה את רגלו. "אי" צעק האיש, והשליך מידי את החוטים. בגלל העקיצה – התמוטטה המלכודת ומן הצעקה התעוררה היונה. כך הצילה הדבורה את חברתה היונה, ולא היה קץ לאושרה. "כמה טוב שגם קטנה כמוני יכולה לעזור לעת צרה!" היא זמזמה באושר.

1. קרא את הסיפור וצנה על השאלות:

א. למה היתה הידידות בין היונה לדבורה מוזרה?
?

ב. כיצד הצילה היונה את הדבורה?
?
?
?
?

לומדים ומתקדמים בעמותת נגבה

ג. איזו סכנה היתה ליונה ?

ד. כיצד הצילה הדבורה את היונה ?

2. סמן בקטע בצבע אדום את כל הפעלים המראים את הפעולות שעתה היונה כדי להציל את הדבורה.

3. סמן בקטע בצבע כחול את כל הפעלים שעתה הדבורה כדי להציל את היונה.

4. חבר כל מילה לפירושה (הצלר בהקשר)

צחה .	. הסתובבה
נרקמו .	. רעש
נטלה .	. סוף
משק .	. לבנה
חגה .	. נוצרו
טמנה .	. זרק
השליך .	. לקחה
קץ .	. הסתירה